

Ikt. sz.: GIB/59-1/2013.

GIB-32/2013. sz. ülés
(GIB-170/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Gazdasági és informatikai bizottságának**
2013. június 26-án, szerdán, 9 óra 6 perckor
az Országház főemelet 37-38. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	<i>3</i>
<i>Az ülés résztvevői</i>	<i>4</i>
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	<i>5</i>
<i>A szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági vonatkozású jogszabályok módosításáról szóló T/11651. számú törvényjavaslat (Általános vita)</i>	<i>5</i>
<i>Dr. Fónagy János államtitkár (NFM) szóbeli kiegészítése</i>	<i>5</i>
<i>Vojnits Tamás kormánybiztos (NFM) szóbeli kiegészítése</i>	<i>6</i>
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	<i>7</i>
<i>Reflexiók</i>	<i>12</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>13</i>
<i>A bizottság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 28. § (5) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva: döntés vállalkozás jóváhagyásának kiterjesztéséről</i>	<i>13</i>

Napirendi javaslat

1. A szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági vonatkozású jogszabályok módosításáról szóló törvényjavaslat (T/11651. szám)
(Általános vita)
2. A bizottság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 28. § (5) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva:
döntés vállalkozás jóváhagyásának kiterjesztéséről
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Rogán Antal** (Fidesz), a bizottság elnöke

Kovács Tibor (MSZP), a bizottság alelnöke

Bencsik János (Fidesz)

Herman István Ervin (Fidesz)

Dr. Kupcsok Lajos (Fidesz)

Márton Attila (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Román István (Fidesz)

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)

Wintermantel Zsolt (Fidesz)

Dr. Aradszki András (KDNP)

Hegedűs Tamás (Jobbik)

Schön Péter (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Koszorús László (Fidesz) Rogán Antalnak (Fidesz)

Dióssi Csaba (Fidesz) Wintermantel Zsoltnak (Fidesz)

Dr. György István (Fidesz) Román Istvánnak (Fidesz)

Manninger Jenő (Fidesz) dr. Kupcsok Lajosnak (Fidesz)

Riz Gábor (Fidesz) Márton Attilának (Fidesz)

Riz Levente (Fidesz) Herman István Ervinnek (Fidesz)

Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz) megérkezéséig dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz)

Vantara Gyula (Fidesz) Bencsik Jánosnak (Fidesz)

Dr. Seszták Miklós (KDNP) dr. Aradszki Andrásnak (KDNP)

Dr. Baja Ferenc (MSZP) Kovács Tibornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Fónagy János államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

Vojnits Tamás kormánybiztos

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 6 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

ROGÁN ANTAL (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel üdvözlöm a bizottság tagjait, megkezdénénk az ülést, a határozatképesség feltételei fennállnak.

A mai bizottsági ülést két napirendi ponttal hívtam össze, az első napirendi ponttal kapcsolatban még a napirend megszavazása előtt egy rövid kiegészítést. A szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról szóló törvényjavaslatnál – tekintettel arra, hogy a parlament ezt nyilvánvalóan sürgősséggel fogja tárgyalni, bár erről a Ház még nem döntött, ilyen esetekben mindig együttes általános és részletes vita van – most az a furcsaság van, hogy alapvetően általános vitát terveztem, mivel a Ház még nem döntött a kivételes sürgős eljárásban történő tárgyalásról, ugyanakkor már egy módosító indítvány is be van adva Lamperth Mónika képviselő asszony részéről. Ha most azt megtárgyalnánk, és véletlenül nem lenne több leadva, akkor nem kellene bizottsági ülést tartanunk, ellenkező esetben viszont mindenképpen kell. Viszont kétségtávol van annyi kockázata – ezt hozzáteszem –, hogy a Ház még nem döntött a kivételes sürgősségi eljárásról, tehát valójában nekünk most itt az általános vitára való alkalmasságról kellene döntenünk – ez egy dilemmám –, ami itt van előttünk.

Azt javaslom a tisztelt bizottságnak – csak meg akartam osztani ezt a dilemmát önökkel –, hogy ennek ellenére, ha a módosító indítványok meglesznek, üljünk össze valamikor délután. Mert a valóban rendes, Házsabály szerinti eljárás az, ha most az általános vitára való alkalmasságról döntenünk. Ezt csak el akartam mondani önöknek. Tehát akkor egy röpké ülést valamikor a módosító indítványok leadása után mindenképpen kezdeményeznem kell. Tehát most az eredeti napirendi javaslatomat tartom fenn. Kérdezem, van-e azzal kapcsolatban kérdés, észrevétel. *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, akkor kérdezem, ki támogatja a napirend elfogadását. *(Szavazás.)* Úgy látom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta, köszönöm, akkor hozzálátunk.

A szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és egyes gazdasági vonatkozású jogszabályok módosításáról szóló T/11651. számú törvényjavaslat (Általános vita)

A szövetkezeti hitelintézetek integrációjáról és a hozzá kapcsolódó gazdasági vonatkozású jogszabályok módosításáról szóló törvényjavaslatot a kormány nyújtotta be, a benyújtója az NFM, Fónagy János államtitkár urat a minisztérium, illetve ebben a formában a kormány képviselőjében is üdvözlöm, Vojnits Tamás kormánybiztos urat pedig külön köszöntöm a bizottsági ülésen. Ők ketten képviselik az előterjesztő véleményét, úgyhogy először államtitkár úrnak szeretném megadni a szót.

Dr. Fónagy János államtitkár (NFM) szóbeli kiegészítése

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A törvényjavaslat témája először 2010. október 14-én került szóba a nyilvánosság előtt, mikor a szövetkezeti bankok és a kis- és középvállalkozások harmadik európai fórumán Orbán Viktor miniszterelnök kinyilvánította, hogy a kormány nagyobb szerepet kíván szánni a takarékszövetkezeteknek az ország pénzügyi vérkeringésében. Célul tűzte ki, hogy a takarékszövetkezeti rendszer piaci részesedése az elkövetkezendő évtizedben a többszörösére emelkedjen. Célul tűzte ki, hogy a vidéki emberek tömegei és a helyi kisvállalkozók helyzete javuljon a vidéki pénzügyi szféra szolgáltatási körében, és ezzel az intézkedéssel is elősegíteni szorgalmazta, hogy az uniós források minél nagyobb része kerüljön a hazai mikro-, kis- és közepes vállalkozásokhoz. Ennek megfelelően a kormány 2010 után, szorosabban gyakorlatilag egy évvel ezelőtt megkezdte a kodifikációs

munkát. A kodifikációs munka – a kormány stratégiai céljaival összhangban – a szövetkezeti hitelintézeti szektor megerősítését célozza. Arra irányul, hogy az újjászervezett szövetkezeti hitelintézeti szektor képessé váljon a kötelezően alkalmazandó és 2014. január elejétől bevezetésre kerülő szigorúbb nemzetközi követelményeknek, valamint kihasználja egy szorosabb integráció által kínált kedvezményeket a saját versenyképességének növelése érdekében.

A kodifikáció célja továbbá, hogy a szektort egy nyugat-európai mintákhoz hasonló magasabb minőségi szintre juttassa mind a takarékszövetkezeti integráció, mind az üzleti működés tekintetében. Itt szeretném megjegyezni – az időt kímélendő –, hogy számos jó nyugat-európai példát látunk egy magyarországinál lényegesen hatékonyabb, az illető országnak mind a vidéki kisvállalkozói, mind az agrárvállalkozói közegeiben való részvételre, itt akár Dániát, akár Hollandiát, akár más országokat tudjuk említeni. Magyarországon ez több mint egymillió, már meglévő vidéki ügyfél pénzügyi igényeinek a jelenleginél is korszerűbb kiszolgáltatását jelenti. Mindezek figyelembevételével az önök előtt fekvő előterjesztés, amely a szövetkezeti hitelintézeti szektor egészének stratégiai újjászervezési koncepciója nevet viseli, és a tartalma is ennek felel meg, tehát egy átszervezési koncepció.

A kormány megtárgyalta és elfogadta ezt a koncepciót, amelynek elemeit a következőben kísérem meg összefoglalni. A törvénytervezet elfogadása esetén létrejön az integrált takarékszövetkezeti rendszer, mely képes megfelelni a 2014-től kötelezően alkalmazandó európai uniós tőke megfelelési és likviditási követelményeknek. Ez magasabb szintű tőke megfelelést és likviditási pozíciót biztosít a teljes takarékszövetkezeti szektor számára, a szövetkezeti elveknek megfelelően az ügyfelek irányába közös felelősség jelenik meg. A kormányzati elképzelések szerint az intézkedések nem változtatják meg a szövetkezeti működés jogi kereteit, fennmarad az „egy tag-egy szavazat” elve, továbbra is a tagok helyi szinten döntenek az eredmény felosztásáról. A kormány azt várja a törvényjavaslat elfogadásától, hogy a szövetkezeti tagság még vonzóbbá válik, mivel a szektor egésze egyre inkább egységesen tudja majd az ügyfeleket az ország teljes területén kiszolgálni, és ezzel a banki piac a jelenleginél lényegesen fontosabb és meghatározó szereplőjévé válhat. Mindezek érdekében egyébként a kormánynak elhatározott célja, hogy ebbe a szektorba mintegy 100 milliárd forint állami tőkét fektet mindezen célok megvalósítása érdekében.

Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kormánybiztos urat kérdezem, hogy kívánja-e kiegészíteni a szóban elhangzottakat.

Vojnits Tamás kormánybiztos szóbeli kiegészítése

VOJNITS TAMÁS kormánybiztos: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Én is köszöntök mindenkit. Tulajdonképpen Fónagy államtitkár úr szerintem nagyon jól összefoglalta az előterjesztés előzményeit, főbb célkitűzéseit és a törvényjavaslat elfogadása esetén az ettől várható gazdasági-pénzügyi hatásokat. Talán azzal a néhány dologgal egészíteném ki, hogy mik is lehetnek a jellemzői ennek az úgynevezett integrált takarékszövetkezeti rendszernek. Ahogy az kiolvasható ezekből az anyagokból, az előterjesztésből is, két fő pillére lesz az integrált takarékszövetkezeti rendszernek. Az egyik fő pillér egy integrációs szervezet, egészen pontosan a szövetkezeti hitelintézetek integrációs szervezete, mely elsősorban intézményvédelmi feladatokat és funkciókat fog ellátni, és az átmenet menedzselésében is fontos szerepe lesz. A másik fő pillére – ahogy ezeknél a külföldi példáknál tapasztaltuk –, maga a Takarékbank lesz.

Az átalakítás folyamata során a meglévő intézményvédelmi alapok tulajdonképpen átalakulnak, és így egyetlen intézményvédelmi alap jön létre, és azok a tagintézmények, amelyek a korábbihoz tartoztak, az újhoz fognak tartozni.

Fontos – és ez a szektor széttöredezettségét mutatja –, hogy néhány szövetkezeti hitelintézet egyetlen integrációhoz sem tartozik, amely tény önmagában véve sem megnyugtató, hiszen a betétesek védelme érdekében egy viszonylag kisebb tőkével működő pénzügyintézet, hitelintézet esetén fontos, hogy legyen valamifajta intézményvédelem. Ez az előterjesztés, illetve az új törvénycsomag ezt a kérdést is rendezi oly módon, hogy a létrejövő integrációba való betagozódással nem lesz olyan szövetkezeti hitelintézet Magyarországon, amely ne élvezné egy ilyen intézményvédelem előnyeit. Szintén fontos, hogy a Takarékbank státusa változik. Ahhoz, hogy ebben a létrejövő új integrált takarékszövetkezeti rendszerben ne csak az intézményvédelem, hanem az ehhez tartozó fontos ellenőrzési és utasítási hatáskörök is megfelelően legyenek rendezve, ezért a Takarékbank ilyen jellegű funkciói megerősítésre kerülnek, és ezek a megerősített központi funkciók szolgálják – többek között – azt is majd, hogy közös üzletpolitika, standardizált termékstruktúra és idővel egy egységesülő szövetkezeti bank jöhet létre, ideértve az egységes informatikai és kockázatkezelési rendszereket is. Természetesen ezek egyikének-másikának a megvalósulása hosszabb időt vesz igénybe, de a folyamat elindítása nagyon fontos annak érdekében, hogy a 2014-től szigorodó tőke- és likviditási követelményeknek technikailag is meg lehessen felelni.

Fontos még megemlíteni, hogy az új struktúrában meg tud valósulni a tényleges tulajdonosi arányoknak való megfelelő képviselése az államnak, hiszen a Magyar Fejlesztési Bank Takarékbankon keresztüli részesedésével ez már megvalósult, de ténylegesen a megfelelő irányítási szinteken nem tükröződött ez a fajta képviselés. Ezt a stratégiai szövetséget, a Magyar Postával való stratégia partnerséget erősíti az a tulajdonszerzés is, mi a Takarékbankban létrejön.

Szeretném hangsúlyozni, hogy az a 100 milliárd forint egy komoly nagyságrend, amely az intézményvédelem rendelkezésére fog állni, már egyes sajtóforrásokban láttam ezt pontatlanul idézni. Nagyon fontos, hogy ez egy integráció szintjén fog rendelkezésre állni, tehát az egész integrált takarékszövetkezeti rendszert fogja erősíteni.

Azt gondolom, ezek a legfontosabb pontok. Hangsúlyozom, hogy mindezek eredményeként egy közös felügyeleti ellenőrzés alá tartozó, összevont alapon megfelelni tudó és indirekt módon ezáltal az egyedi tőkepozíciók megerősítését is garantáló, az eddiginél – minden okunk megvan rá, hogy arra számítsunk – sokkal integráltabb, sokkal üzletszerűbben, modernizáltabban, korszerűbben működő vidéki bankhálózat jöhet létre Magyarországon.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel kérdzem a bizottság tagjait, hogy – mivel itt most általános vitára való alkalmasságról döntünk – van-e kérdése vagy észrevétele bárkinek a bizottság tagjai közül. Alelnök úr, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt kell mondanom, hogy nyilvánvalóan meglepő a kormánynak ez a szándéka vagy beterjesztése, az ilyen módon történő beterjesztése, mert ha azt mondom, arra számítottunk volna, hogy esetleg az egészségügy problémáinak a rendezésével kíván foglalkozni a kormány – vagy esetleg a pedagógusbér-emeléssel –, hát ezek sokkal inkább napirenden lévő témák voltak, amire gondolhattunk. Az ügy jelentősége nem vitatható, az kétségtelen, hogy fontos dologról van szó, és még inkább indokolatlan, hogy ilyen kutyafuttában terjeszti elő a kormány ezt a törvényjavaslatot, még akkor is, ha az államtitkár úr említette, hogy 2010 óta foglalkoztatja a kormányt ez a kérdéskör, illetve a kodifikációs munka egy évvel ezelőtt megindult. Ez még inkább érthetlenné teszi azt, hogy miért ilyen kutyafuttában nyújtja be a kormány és akarja két nap alatt – úgymond – átvinni a Házon ezt a törvényjavaslatot.

Egyébként, ha így fogják elfogadni, ahogy be van nyújtva a javaslat, éppen kodifikációs szempontból vannak komoly bajai a javaslatnak. Nem tudom, hogy majd a

bizottság vagy a kormány hogyan kívánja orvosolni ezeket a problémákat. Nyilván most nincs idő arra, hogy ezeket tételesen felsoroljuk, de sajnos lyukak tömkelegét látjuk a javaslatban. Leginkább azt hangsúlyozta a kormánybiztos úr meg államtitkár úr is, hogy itt valamiféle integrált szervezet vagy egy központi irányítás valósulna meg, hát ezek után merül fel leginkább a kérdés, hogy azok a kistulajdonosok, kisbefektetők, akik eddig tulajdonosai voltak ezeknek a szövetkezeteknek, az ő tulajdoni védelmük és a működésben történő közreműködésük hogyan hozható össze azzal a szemponttal, amit itt hangsúlyoztak, hogy a kormánynak többségi befolyása lesz ezekben a társaságokban. Tehát eléggé ellentmondanak ezek a szándékok meg bejelentések azzal kapcsolatban, hogy ez hogyan fog a gyakorlati életben megvalósulni. Mondom, a legnagyobb bajunk az egész az, hogy ez megérdemelte volna egy sokkal alaposabb és hosszabb idejű megvitatását ennek a javaslatnak. Mert hát az az érzésünk, hogy több sebből vérzik, és csak a bajok lehetnek a későbbiekben belőle, ha ezt így fogadja el a parlament, még akkor is, ha a szándék nem vitatható, hogy nyilvánvalóan lehetséges ilyen megoldás a bankszektoron belül, de mindezekkel kapcsolatban azt tudjuk elmondani, hogy mindezek miatt tartózkodni fogunk a szavazástól. Nem tartjuk ilyen módon támogathatónak, de egyébként alkalmasnak tartjuk arra, hogy beszéljünk róla, csak nem lesz rá idő, hogy mikor vitassuk meg ezeket a kérdéseket.

ELNÖK: Schön Péter Képviselő úr!

SCHÖN PÉTER (Jobbik): Államtitkár úr, azt szeretném megkérdezni, hogy mi indokolja az ilyesféle állami beavatkozást. Tehát nagyon szép dolgokat elmondott, államtitkár úr a törvény céljait illetően, de ez még nem indokolja az államosítást. Csak megkérdezem, bár sejtem rá a választ, hogy készült-e hatástanulmány a törvényjavaslattal kapcsolatban, hogy egyáltalán egyeztettek-e az érintettekkel. Hiszen itt azért elég sok dolgot módosítanak, most akár említhetném azt is, hogy a részvényesi jogokat korlátozzák, a vezető tisztségviselő leváltására lehetősége lesz ennek az integrációs szervezetnek, tehát elég sok oka van annak, hogy az érintetteket be kellene vonni ennek a törvénynek az egyeztetésébe. Szintén felmerül a kérdés, hogy mi indokolja ezt a rendkívüli sürgősséget, hiszen államtitkár úr is elmondta, hogy nem most kezdték ennek a kidolgozását, ez 2010 óta napirenden van. Tehát nem történt most semmi olyan, ami miatt hirtelen rendkívüli sürgősséggel be kellene hozni a Ház elé. Hacsak nem az az oka ennek, hogy ezt hirtelen elfogadva ki lehessen kerülni ezt a hosszabb társadalmi vitát és a kötelező egyeztetést az érintettekkel. Azt nem is említem már – vagy hát megemlítem –, hogy jogalkotásitörvény-ellenes, erről egyébként Lamperth képviselő asszony módosító javaslata is szól, illetve alelnök úr is érintette ezt a kérdést. De maga az, hogy a törvényt ilyen formában hozzák be, még akkor is, ha bizonyos szempontból támogatható célok lennének benne, és támogatható lenne az, hogy megerősítésre kerüljön ez a szektor, és bizonyos dolgokat standardizáljanak, a betétesi vagyont védjék, de mi ezt ilyen formában, jogalkotásitörvény-ellenesen, ilyen sürgősséggel, az érintettekkel való egyeztetés nélkül nem tudjuk támogatni.

Köszönöm.

ELNÖK: Ha megengedik, mielőtt továbbadom a szót, én is szeretnék szólni az általános vitában egy-két mondatot. Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat indokolt, és egyébként a sürgőssége is. Amiért indokolt, az az, hogy közel húsz éve van szó arról a takarékszövetkezeti rendszerben, hogy kell egy integráció, mert egyébként ahol jól működik a takarékszövetkezeti rendszer a világon, ott mindenhol van. Ennek a húsz évnek az eredménye a következő lett: egy integrációs szervezet helyett, ami minden olyan országban működik, ahol jól működik a takarékszövetkezeti rendszer, ehelyett Magyarországon négy integrációs szervezet működött, ráadásul öt olyan takarékszövetkezet volt, amely ezen a négyen is kívül

maradt. A folyamatok eredményeként az elmúlt húsz évben nem erősödött a takarékszövetkezeti rendszer. A takarékszövetkezeti rendszert én azért tartom pozitív dolognak, mert a takarékszövetkezetek biztosan magyar emberek tulajdonában lévő, magyar befektetéseket kezelő magyar pénzügyintézetek. Tehát az, hogy ezek erősek legyenek, azt gondolom, az ország érdeke. Ehhez képest az elmúlt húsz évben az egész pénzügyi rendszer mérlegfőösszegén belül a takarékszövetkezetek szerepe nem erősödött, hanem radikálisan – ismétlem, radikálisan – csökkent. Azokhoz az országokhoz képest, ahol egy erős takarékszövetkezeti rendszer működik, itt pedig, azt kell mondjam, szinte észrevehetetlen ennek a nagyságrendje. Ez szerintem nem áll az ország érdekében, és úgy tűnik, hogy – mondjuk úgy – a húsz év alatt lezajló önkéntes, alulról szerveződő integrációs folyamat kudarcot vallott, mert húsz év alatt nem érte el a célját. Ehhez képest fenyegető veszélyek vannak a láthatáron, tisztelt képviselőtársaim. Ezek közül csak kettő hadd említsek fel. Az egyik szerintem két kézzelfogható példa: Soltvadkert és a – nomen est omen – a Jógazda Takarékszövetkezet. A kettő csődje világossá tette, hogy a takarékszövetkezeti rendszerben bizony-bizony vannak problémák, és azt azért ne felejtsük el, hogy amikor ez a csőd bekövetkezett, az egész takarékszövetkezeti rendszerre vonatkozóan az integrációs szervezeten belül, mondjuk úgy, hogy a betétek biztosítására félretett pénzügyösszegnek, tudják, mekkora részét vitte ennek a két szervezetnek a csődje. Közel 40 százalékát. Azt gondolom, még egyre, még kettőre, még háromra nem lenne szükség. Itt az ideje annak, hogy lépünk, és megerősítsük egyébként a betétesek biztonságát meg a kistulajdonosok biztonságát is.

Aztán van még egy példa. Az ember azt gondolná, hogy a takarékszövetkezetek óvatosak, és rendkívül jól bánnak az ott elhelyezett pénzekkel. Ebből az következik, hogy biztonságban vannak a betétek. Egy szempontból igaz, hogy óvatosak, mert ha megnézik, a takarékszövetkezeti rendszernek a kihelyezések utáni átlagos bevétele lényegesen alacsonyabb, mint mondjuk a kereskedelmi bankrendszeré. De ha viszont azt nézi meg, hogy ettől kevésbé kockázatosak-e a befektetések, akkor – kapaszkodjon meg, képviselő úr – nem azok. Tehát, ha megnézi, milyen a rossz befektetések aránya, milyen a 90 napon túli tartozások aránya, kísérteties hasonlóságot fog találni az egész kereskedelmi bankrendszer hasonló rossz követeléseivel. Tehát ez azt jelenti, hogy a portfólió minősége nem jobb, a portfólió jövedelmezősége viszont rosszabb. Ez megint csak azt indokolja, hogy itt az ideje annak, hogy valamilyen szempontból lépünk.

Nézzünk egy harmadik tényezőt: fenyegető veszély a láthatáron. 2014-től a Bázeli III. irányelvek életbe lépnek a takarékszövetkezeti rendszerre is. Tőkefedezeti, likviditási követelményeknek kell megfelelni. Se közel, se távol nem látszik, hogy ezeknek hogyan fog a rendszer megfelelni. Fél év múlva ezeknek a bevezetése elkezdődik Magyarországon is. Azt gondolom, ezek mind együtt bizony-bizony – Jógazda, Soltvadkert, portfólióminőség, a Bázeli III. irányelvek és a betétesek és tulajdonosok érdekeinek a védelme – megkívánják azt, hogy a kormány lépjen. Azt gondolom – még egyszer hangsúlyoznám –, az nem igaz, hogy nem volt egyeztetés az érdekeltekkel. Majd elmondja kormánybiztos úr, ő maga is tartott még hétfőn is egyébként egy fórumot ezzel kapcsolatban, de közel egy éve mást sem csinál, mint folyamatosan egyeztet az érdekeltekkel. Tehát azért erős túlzás lenne azt mondani, hogy ez mondjuk derült égből villámcsapásként érkezik.

Az államosítás kifejezést igen erőteljesen kerülném a képviselő úr helyében, mert erről szerintem semmilyen formában szó nincs. A takarékszövetkezeti rendszernek csak a biztonsága fog megerősödni, mégpedig azért, hogy egyébként egy integrációs szervezet alakul ki. Ez szerintem az ügyfelek számára jó, mert – köztünk szólva –, ha én valamelyik takarékszövetkezet tagja vagyok vagy ott betétem van, innentől kezdve, ha egy integrációs szervezet van egy céllal, és az halad előre, akkor sokkal könnyebben tudok hozzájutni a pénzemhez az ország másik pontján, egy másik takarékszövetkezet fiókjában, könnyebben

tudok használni egy takarékszövetkezet által kibocsátott kártyát vagy bármilyen készpénz-helyettesítő eszközt.

Tehát mint ügyfélnek egyébként az az érdekem, hogy legyen integrációs szervezet, és egy integrációs szervezet legyen. Nagyobb biztonságban van a betétem, mert ugye, a takarékszövetkezetek nem képesek – még az integrációs szervezeten keresztül sem egyébként – klasszikus pénzügyi feladatokat ellátni. Nincs például a kockázatkezelést megfelelően mérlegelő rendszerük, hát nem is tud lenni egy kis takarékszövetkezeti fiókban, de azért ne becsülje le, hogy ehhez képest milyen hitelkihelyezéseik vannak. Láttam olyat, amikor itt, a belvárosban egymilliárdos hitellel megfinanszírozott egy takarékszövetkezet egy ingatlanvásárlást. Ami valahol a felső határa volt annak a kihelyezésnek. Én a helyében nem tettem volna, és ha azok között a betétesek között lennék, akik ezt mérlegelik, ugyanúgy nem tettem volna. Azt tudom mondani önnek, hogy az ilyen típusú kockázati mérlegeléshez már kell egy olyan pénzügyi szervezet, amelyik rendelkezik ugyanazokkal az eszközökkel, mint mondjuk bármelyik nagy kereskedelmi bank.

A Takarékbankról azt gondolom, hogy nem a részvényesi jogokat nyessük vissza, éppen ellenkezőleg: a normális állapotot állítjuk helyre. Mert a részvényesi jogok akkor normálisak, ha egyébként egy részvényesnek pont annyi joga van egy cégben, mint amennyi szavazata. A dolog ma úgy néz ki, hogy ugye például az államnak jelentős tulajdonrésze van a Takarékbankban, de sokkal korlátozottabbak a jogai, mint ha mondjuk bármelyik másik kereskedelmi bankban bírna ekkora tulajdonrészrel. Azt gondolom, az állam amikor megteremti a lehetőséget arra, hogy programszerűen, az uniós normáknak megfelelően, tőkeemelésen keresztül emelje a tulajdonrészét, akkor – hozzáteszem önnek – ezzel párhuzamosan csak annyi jogot kap, amennyi joga egyébként mindenkinek van, aki hasonló tulajdonrészrel rendelkezik bármelyik pénzügyi intézetben, viszont jóval nagyobb biztonságot és fejlődési lehetőséget kínál a takarékszövetkezeti rendszer egészének.

Tehát összességében biztatnám képviselőtársaimat, hogy bátran támogassák ezt a törvényjavaslatot, és a sürgősséget pedig szerintem az elején elmondottak indokolják. Elképzelhető, azt az egy kritikát el tudom fogadni, hogy lehet, hogy be kellett volna nyújtani már ezt a törvényjavaslatot májusban vagy áprilisban, és úgy kellett volna elfogadnia a parlamentnek, de szerintem őszre halasztani nem lehet, ebben viszont egyetértek a kormánnyal. Mert a helyzet az, hogy ha a Bázeli III. irányelveket veszem csak alapul, olyan nincs, hogy októberben fogadunk el egy olyan rendszert, aminek az alkalmazkodást le kellene zavarnia két-három hónap leforgása alatt. Még így se felejtse el, hogy ha ezt a törvényt elfogadjuk, még egy csomó idő kell, amíg ennek minden eleme végrehajtható. Úgyhogy arra biztatnám önöket, hogy mind a sürgősséget bátran támogassák, mind a törvényjavaslatot, és szögezzük le: azt gondolom, ez az országnak is érdekében áll, mert egy kifejezetten magyar tulajdonú pénzügyi szektort erősít meg, a takarékszövetkezetek tulajdonosainak, kistulajdonosainak és betéteseinek érdekében áll, mert az ő szolgáltatásaik köre és az ő biztonságuk erősödik meg.

Akiknek nem áll érdekében, azok – ezt is mondjuk ki őszintén, tisztelt képviselő úr – azok, akik mondjuk eddig egy takarékszövetkezeti integrációs szervezet helyett négy integrációs szervezetben malmoztak. Az ő érdekeik sérülni fognak, mert a négy homokozó elmegy, és egy kötelező integrációs szervezet alakul ki. Ez közülük néhány vezetőnek nem fog tetszeni, de ez nem a többségi véleménye a takarékszövetkezetek kistulajdonosainak, akik, ha ezeket a szempontokat mind megvitatnák, akkor szerintem nagyjából ugyanerre a döntésre jutnának.

Nem csorbul a takarékszövetkezetek helyi működése, hiszen gyakorlatilag a kis takarékszövetkezetek életében ezzel a dologgal nem sok minden fog megváltozni, mert az ő saját belső döntési szabadságuk, minden változatlan marad, ezekbe a feltételekbe nem nyúl bele a törvény. Tehát azt gondolom, hogy ha még egy tulajdonosi kört nézünk, akkor

legfeljebb a Takarékbank jelenlegi tulajdonosai körénél van érdeksérelem, de az ő esetükben meg azt tudom mondani önnek, hogy eddig tért el az általános szabálytól az, ahogy a bank működött, és innentől kezdve tér vissza ahhoz a szabályhoz, ahogy bármelyik másik kereskedelmi bank működik Magyarországon. Tehát ebből a szempontból is szerintem bátran megszavazható a törvényjavaslat.

Ha jó látom, még Herman képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

HERMAN ISTVÁN ERVIN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Ellentétben ellenzéki képviselőtársaimmal, én bizony üdvözlöm, és régóta várt pillanat ez a magyar mikro-, kis- és középvállalkozók életében. Hiszen ez a szféra a gazdaság, a foglalkoztatás több mint 70 százalékát biztosítja, ugyanakkor a nemzeti jövedelem körülbelül 51 százalékát termeli meg. Ez a szféra likvidhiányos, oxigénhiányos, a nagy kereskedelmi bankoknál kicsik, nem tudnak forráshoz hozzájutni, éppen ezért húsz éve – mint ahogy elnök úr is említette – úgy is mondhatnám, hogy oxigénért lihegve igyekeznek helytállni ilyen körülmények között. Úgyhogy a magam részéről a magyar kis- és középvállalkozói szféra tekintetében abszolút támogatandónak tartom, és ha a takarékszövetkezet többségi állami tulajdonba kerül, a Magyar Posta – mint állami tulajdon – integrálásából fakadóan olyan előnyök kerülhetnek ki, amelyek szintén az ott élő emberek életkörülményeit erőteljesen befolyásolják és javítják. Az integráció pedig elkerülhetetlen, a 24. órában vagyunk, aki ezzel egy kicsikét is foglalkozott, elnök úr többször rávilágított azokra az anomáliákra és példákra, és nem szerencsés megvárni ezeknek a soltvadkertű – hogy is mondjam – témáknak az eredményét.

Alelnök úr pedig itt az egészségügyre, az oktatásra apellált, hogy azért mégiscsak fontosabb lenne, én meg úgy gondolom, mégiscsak a gazdaságot kellene erősíteni. Egyszer azért bírálunk bennünket, hogy a gazdaságot miért nem próbáljuk talpra állítani, és akkor a növekvő árbevételből lehetne gyakorlatilag az egészségügyet, az oktatást is finanszírozni. Élek a gyanúperrel, hogy az ellenzék esetében mindegy, hogy van-e kalap a kormány fején vagy nincs kalap, egy a lényeg, hogy kritizálni lehessen.

Igenis ez az előterjesztés támogatandó, és a magyar kis- és középvállalkozók régi vágya fog teljesülni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Alelnök úr, parancsoljon!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném jelezni, hogy nem vontuk kétségbe, én magam részéről legalábbis nem vontam kétségbe a javaslat szükségességét. A körülményeit vitattuk, meg annak a meglepetésnek adtam hangot, hogy esetleg az ellenzék arra számíthatott a korábbi politikai kommunikáció alapján, hogy akár az egészségügy, akár az oktatás ügye lesz az, amivel előáll a kormány még a nyári szünet előtt. Ahhoz képest, amit államtitkár úr is elmondott, hogy mióta folyik a javaslat előkészítés, ahhoz képest mondtam el, hogy szerencsésebb lett volna, ha a parlamentnek több ideje van szakmailag is áttekinteni a javaslatot. Még egyszer mondom, nem vontuk kétségbe a javaslat szükségességét és fontosságát. A körülményeket vontuk kétségbe.

ELNÖK: Alelnök úr, csak jelzem – majd Schön Péter képviselő úrnak megadom a szót –, hogy ha az egészségügyi bérrendezést például fontosnak tartja, akkor ma ezt a parlamentben a szavazatával is kifejezheti, elvégre van olyan tárgyú javaslat épp a parlamentben zárószavazáson a mai napon, amiben az egészségügyi bérrendezés van, és akkor számítnak a támogató szavazatára. Ami meg az oktatást illeti, szerintem, ami késik, nem múlik.

Schön Péter képviselő úr, parancsoljon!

SCHÖN PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Említette elnök úr is, meg Herman képviselő úr is Soltvadkertet, de azért azt tegyük hozzá, hogy Soltvadkert nem volt OTIVA-tag, tehát ott azért megvoltak a kockázatai amúgy is a működésnek. Tehát valóban van pár ilyen takarékszövetkezet, amelyik kivonta magát az integrációs szervezet felügyelete alól, ezekkel kellett volna első körben foglalkozni először, de már sokkal régebben egyébként. Szerintem ebben egyetértünk. Valóban be kell tartani 2014-től kezdve a Bázel III-at. De, elnök úr, ezt ön is tudja, hogy ez nem tegnap derült ki, hogy ezt be kell tartani jövőre. Ezért mondom, hogy sokkal hamarabb kellett volna benyújtani a javaslatot. Örülök, hogy ezt azért elnök úr is elismerte, hogy hitelesebb lett volna egy április-májusi benyújtás.

Viszont még semmi sem sűrűt annyira, hiszen bejelentették, hogy jövő héten is lesz ülésnap, tehát a rendkívüli sürgősséget meg lehet kerülni úgy, hogy egyrészt ezen a héten tárgyalnánk, a részletes vita meg mondjuk jövő héten lenne, és ebben az esetben lenne arra is lehetőség, hogy érdemben foglalkozzunk az üggyel, ne pedig kutyafuttában átalakítsunk egy teljes szektort.

Tehát, ha elnök úr egyetért azzal, hogy ez egy fontos ügy, és érdemben és részleteiben kell vele foglalkozni, akkor kérem, segítsen abban, hogy ezen a héten és a jövő héten tárgyaljuk, tehát hosszabb, elnyújtott tárgyalása legyen, ne pedig kutyafuttában, három óra alatt tárgyaljuk meg.

ELNÖK: Képviselő úr, erre azt tudom mondani önnek, hogy a parlamenti eljárásrend a kéthetes tárgyalást nem ismeri. Van a sürgősségi eljárás, ezen belül ismerek gyakorlatilag egy héten belüli tárgyalást, és ezen kívül létezik a normál tárgyalási rend, meg létezik a Házzsabálytól való eltérés műfaja. Én a Házzsabálytól való eltérés műfajában például tegnap is próbálkoztam korrektül négy párti egyeztetéssel, mindkét ellenzéki frakció ezt a leghatározottabban visszautasította. Ha megengedi, akkor nem próbálnék még egyszer, mert nem futok fölösleges köröket, az én időm is korlátos ebből a szempontból. A tegnapi példa nyilvánvalóan megmutatta, hogy Házzsabálytól való eltéréssel próbálkozni értelmé nincs. Az, hogy a dolog nem várhat őszig, szerintem egyértelmű, és július közepéig vagy július végéig meg nem szeretném ültetni a parlamentet. Tehát szerintem a kormány döntése ebből a szempontból, hogy a sürgősséget kérte, az logikus.

Van-e még más hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, kérdzem, hogy államtitkár úr vagy kormánybiztos úr kíván-e reagálni.

Reflexiók

DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem akarom elnök úr szavait megismételni, ezért csak képviselő úr megjegyzésére reflektálok, hogy Soltvadkert a TAKIVA tagja volt, elismerve azt, hogy a TAKIVA lényegesen gyengébb, rosszabbul integrált integrációs szervezet volt a többinél. A Jógazda nem volt tagja egyiknek sem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kormánybiztos úr, van-e esetleg olyan, amire reagálni kíván?

VOJNITS TAMÁS kormánybiztos: Talán annyi, hogy nagyon fontos elemnek tartom azt, hogy a szövetkezeti tagok, a szövetkezeti tulajdonosok tulajdonosi érdekei – meggyőződésem szerint – ezzel a szakmai megoldással kifejezetten erősödni fognak, tudniillik egy nagyon szűk kör tartotta igazából érdekeltségi körébe tartozónak a takarékszövetkezeteket az eddigi felállásban. Ebben a megerősített rendszerben a kistulajdonosok, a kis részjegymennyiséggel rendelkező tagok érdekei valójában erősödnék.

Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, akkor döntenék, az általános vitára való alkalmasságról dönt a bizottság. Kérem a bizottság tagjait, hogy aki a törvényjavaslatot általános vitára alkalmasnak tartja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* 18 igen szavazat. Ki szavaz nemmel? *(Nincs jelzés.)* Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak találta.

Itt jelezném, hogy itt most kisebbségi előadó állítására nincs lehetőség, bár a parlament még nem döntött a rendkívüli sürgősségről, csak fog, viszont ha dönt, akkor a bizottság csak egy előadót állíthat, mert így szól a rendkívüli sürgősségről szóló eljárás. Tisztelettel kérdezem, ki vállalná ezt. *(Jelzésre.)* Mengyi Roland képviselő úr ismertetné a bizottság véleményét az ügyben. Az egyik módosító miatt mindenképpen kell ülni, de amennyiben lesz még ezen túlmenően is módosító, megvárjuk a leadási időszakot, utána kezdeményezni fogok egy bizottsági ülést, valamikor még a vita előttre, az is lehet, hogy a szünetre, tehát a kérdések, azonnali kérdések után, de erről még tájékoztatom a bizottság tagjait. Köszönöm szépen államtitkár úrnak és kormánybiztos úrnak a jelenlétét és a türelmét.

A bizottság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 28. § (5) bekezdésében foglalt jogkörében eljárva: döntés vállalkozás jóváhagyásának kiterjesztéséről

Áttérünk a második napirendi pontunkra, ez a harmadik országbeli állampolgárok beutazásával kapcsolatos döntés. Korábban döntöttünk egy vállalkozásról, ez egyébként egy Magyarországon bejegyzett vállalkozás, amelyik most három országra kérte a kiterjesztést, Afganisztán, a Pakisztáni Köztársaság és a Máltai Köztársaság területére. Tekintettel arra, hogy a vállalkozást már korábban megvizsgáltuk, döntöttünk róla, így nem látom akadályát annak, hogy ezt a kiterjesztést a bizottság még így a nyári szünet előtt megtegye. Az a kérdésem, van-e ezzel kapcsolatban kérdés vagy észrevétel a bizottság tagjai részéről. *(Jelzésre.)* Alelnök úr, parancsoljon!

KOVÁCS TIBOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ha nem is konkrétan ehhez az üggyhöz, de szeretném kezdeményezni, hogy a bizottság az őszi ülészak elején tekintse át ezeket a történéseket, hogy mik történtek ezen döntések eredményeként, és nézzük meg, hogy kell-e valamit változtatni a szabályozásokon esetleg, vagy milyen tapasztalatok vannak. Úgy gondolom, ez egy olyan téma, ami mindenképpen érdeklődésre tarthat számot. Tehát azt kezdeményezem ennek kapcsán, hogy az őszi időszak elején tekintsük ezt át egy napirendi pont keretében.

ELNÖK: Alelnök úr nyitott kapukat dönget nálam. Azt javaslom, hogy két ponton tekintsük ezt át. Abszolút egyetértek alelnök úr véleményével. Az egyik, hogy csinálunk egy ilyet őszi elején, de akkor még ott fogunk állni, hogy azt fogjuk látni – szívesen elhívom a Bevándorlási Hivatal vezetőjét –, hogy hogyan indultak el ezek a programok. Az a tapasztalat, hogy általában ezeknek a programoknak – mondjuk így – a beindulásához kell egy fél év, és az első eredményeket valójában az első év után lehet normálisan értékelni. Tehát azt gondolom, hogy az ülészak zárultával is csináljunk még egy ilyet, mert addigra fogjuk látni azt, hogy valójában hány államkötvény van lejegyezve, van egy időarányos teljesítés. Az elején ez még – én most már látom –, amíg az ÁKK-val a szerződést megkötik az általunk jóváhagyott vállalkozások, az két hónap. Tehát ebből az következik, hogy azért olyan nagyon gyorsan ők sem tudnak elkezdni, de mondjuk az őszi időszak egy állapotfelmérésre

alkalmas, és akkor ezt meg is fogom szervezni, meghívom ide a Bevándorlási Hivatalt és mindenkit.

De térjünk vissza a konkrét döntésre. Van-e azzal kapcsolatban kérdés vagy észrevétel? *(Nincs jelzés.)* Amennyiben nincs, kérem, hogy aki támogatja az írásban kiosztott határozati javaslatot, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 18 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 1 nem szavazat. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás mellett a bizottság támogatta.

Köszönöm szépen, most be is rekesztem a bizottsági ülést, és délután még egy körben találkozunk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 9 óra 46 perc)

Rogán Antal
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Szoltsányi V. Katalin